

De carnavalsoptocht

Juul. M. Williams

‘Zeg, luister eens, ik heb zo’n leuk idee.’ Carla, Norbert en Amina zitten aan de grote tafel. Meestal drinken ze koffie in de serre, maar daar is het nu veel te koud. Het is februari en het vriest dat het kraakt. In de woonkamer bij de open haard is het lekker warm. ‘Hebben jullie volgende week zondag iets te doen?’

‘Nee,’ zegt Amina, en haalt haar schouders op. ‘Ik ook niet,’ zegt Norbert. ‘Wat voor idee heb jij dan, Carla? Ik ben wel benieuwd.’ ‘Zullen we naar de carnavalsoptocht gaan? Mijn zoon Nicky doet mee. Samen met zijn neef Lasse en zijn nichtje Lara.’

‘O, dat is leuk,’ roept Amina. ‘Ik heb nog nooit een carnavalsoptocht in het echt gezien. Alleen maar op tv.’ ‘Ja, dat lijkt mij ook leuk,’ zegt Norbert. ‘Het is lang geleden dat ik Carnaval heb gevierd. Meestal ging ik dan op wintersport. Maar moeten we ons dan niet verkleden?’ ‘Ik heb nog wel een paar grappige dingen en rare hoedjes op zolder liggen,’ zegt Carla lachend. ‘Die zal ik meenemen, dan zijn we helemaal in de sfeer.’

De zondag van de optocht is het nog steeds koud, maar het vriest niet meer zo hard. En er staat een heerlijk zonnetje. Carla, Norbert en Amina hebben een mooi plekje gevonden. Hier kunnen ze de optocht goed zien. Sommige wagens zijn zo groot dat ze bijna boven de huizen uit steken. Daar tussen lopen en rijden kleinere groepjes. ‘Wel erg harde muziek,’ schreeuwt Amina in Carla’s oor. ‘Wat zeg je?’ schreeuwt die terug. ‘Veel lawaai!’ roept Amina weer. Carla knikt. Ze lachen allebei. Er is inderdaad veel lawaai. Ze kunnen elkaar haast niet verstaan. Dan stoot Carla de anderen aan en wijst naar links. ‘Kijk, daar heb je ze!’

Nicky, Lasse en Lara lopen achter een oude kinderwagen. In de kinderwagen zit een pop die lijkt op Holle Bolle Gijs uit de Efteling. Hij is zo dik dat hij niet in de kinderwagen past. Zijn benen bungelen buitenboord. Het thema van de optocht is ‘Maak je niet dik’. Nicky, Lasse en Lara hebben daar hun eigen draai aan gegeven. Zij willen aandacht vragen voor overgewicht bij kinderen. Ze willen dat er in de schoolkantine minder snacks worden verkocht, en meer gezonde dingen zoals fruit.

Alledrie gaan ze naar het Zuidrand College. Lasse is vijftien en zit in vier havo. Nicky en Lara zitten in de brugklas. Als Nicky zijn moeder ziet, komt hij naar haar toe. ‘Wat hebben jullie dat mooi gemaakt!’ zegt Carla trots. ‘Nou begrijp ik waar jij dat oude overhemd voor nodig had.’ Norbert lacht. ‘En ik snap nu waarom je mijn oude kranten kwam halen.’

De kinderen hebben de oude kleren van Nicky’s vader volgestopt met proppen krantenpapier. Net zo lang tot de pop dik genoeg was. De kop en de handen hebben ze gemaakt van papier maché. De hoeken van de kinderwagen hebben ze opgevuld met doosjes van hamburgers en zakken chips.

‘Dat ziet er echt goed uit,’ zegt Amina en wijst naar de klodder mayonaise die Lara op de wang van de pop heeft geschilderd. ‘Goed gedaan hoor!’ Nicky kijkt om naar zijn neef en nicht. ‘De stoet gaat weer verder. Ik weet nog niet hoe laat ik thuis ben.’ ‘Wij blijven niet lang meer,’ zegt Carla. ‘Veel te koud om de hele tijd stil te staan. Mijn tenen zijn bijna bevroren. Zullen we straks afspreken bij Jetje Kroketje?’ Nicky lacht. ‘Mam, vind je dat niet een beetje raar? Wij lopen hier te protesteren tegen ongezond eten, en dan wil jij ons meenemen naar de snackbar.’ ‘Poffertjes dan,’ roept Amina. ‘Zullen we met z’n allen poffertjes gaan eten? Ik trakteer!’

Een uur later zitten ze met hun zessen in de feesttent op het Raadhuisplein. De poffertjes worden besteld. Alleen... trakteren kan Amina niet. ‘Mijn portemonnee is weg,’ zegt ze met grote ogen van schrik. ‘Ach, dat geeft niet, dan betaal ik wel,’ zegt Norbert en haalt zijn portefeuille uit zijn binnenzak. ‘Weet je zeker dat je hem bij je had?’ vraagt Carla bezorgd. ‘Misschien ligt hij nog gewoon thuis op tafel.’ ‘Nee, ik weet zeker dat ik hem bij me had. Ik heb die accordeonist bij de brug een euro gegeven.’

‘Dat is waar,’ knikt Norbert. Alledrie hebben ze de straatmuzikant iets gegeven. ‘Ik denk dat ie gestolen is,’ zegt Amina somber. Haar feestelijke stemming is helemaal weg. ‘Ik ben bang van wel,’ zegt Norbert. ‘Dan gaan we zo dadelijk meteen aangifte doen.’

